

Agatha Raisin ja täiuslik eeskuju

Agatha Raisin ja
**TÄIUSLIK
EESKUJU**

Inglise keelest tõlkinud Mall Pöial

M. C. Beaton
Agatha Raisin and the Witch of Wyckhadden
C & R Crime, London 2010

Toimetanud Siiri Rebane
Kujundanud Villu Koskaru

Copyright © 1999 and 2006 by M. C. Beaton
Tõlge eesti keelde © Mall Pöial ja Tänapäev, 2015

ISBN 978-9949-27-700-1
www.tnp.ee

Trükitud AS Pakett trükikojas

*See raamat on armastusega pühendatud Dawn ja
Clive Simonsile ning nende tütardele Keriannile ja Kimberleele*

Üks

Kõik Inglismaal Cotswoldis asuva Carsely külakese elanikud olid ühes asjas üksmeelel: säärast kevadet ei olnud keegi varem näinud.

Vikaari abikaasa proua Bloxby astus oma aeda ja hingas sügavalt sisse värskelt lõhnavat õhku. Õisi ei olnud kunagi nii palju olnud. Sirelid paindusid lillade ja valgete õiekobarate raskuse all. Valge viirpuu hekid külaradade ääres tekitasid pulmameeleolu. Elulõngad valgusid õiekoskedena üle müüride ja rippuba ehtis majakeste kullakaid kive õrnillade pahmakatega. Kõik puud olid erkvärskelt rohelised. Tundus, nagu oleks ümbruskond nagu mingi loom, kes on rüütatud lopsakasse lehtede ja õite nahka.

Küla üksikud vingujad vangutasid pead ja väitsid, et see kuulutab karmi talve. Looduse teed enda kaitsmiseks on kummalised.

Kirikla uksekell helises ja proua Bloxby läks ust avama. Lävel seisis Agatha Raisin, jässakas ja armutu, murekorts kullmude vahel.

„Tule sisse,” kutsus proua Bloxby. „Miks sa kontoris ei ole? Kas pole juhtumeid, mida lahendada?”

Agatha juhtis Mircesteris oma detektiivagentuuri. Ta oli hästi riides, nagu viimasel ajal ikka, seljas linane pükskostüüm, ja tema läikivpruunid juuksed olid lõigatud moekalt lühikeseks. Kuid tema pisikesed pruunid silmad olid murelikud.

Proua Bloxby läks külalise ees aeda. „Kohvi?” pakkus ta.

„Ei,” vastas Agatha. „Olen seda gallonite kaupa joonud. Tahtsin lihtsalt lobiseda.”

„Lobise siis.”

Agatha tundis, kuidas rahu ta oma hõlma võtab. Proua Bloxby oma leebete silmade ja hallide juustega mõjus talle alati niimoodi.

„Mul oleks vaja mõnd tõeliselt suurt juhtumit. Kõik tundub olevat tühi-tähi nagu kadunud kassid ja koerad. Ma ei taha kahjumisse minna. Preili Simms, kes oli sekretäri kohusetäitja, pani mu täiskohaga uurija Patrick Mulliganiga ajama. Patrick on pensionil ega viitsi enam tööga jamada. Sammy Allen tegeles fotodega ja Douglas Ballantyne tehnilise värgiga. Kuid ma pidin nad lahti laskma. Tööd lihtsalt ei jätkunud. Ja siis meelitas Londoni detektiivagentuur ära Sally Flemingi, kes tuli Patricku asemele, ning minu sekretärist aare, proua Edie Frint, abiellus uuesti. Võib-olla oli asi selles, et ma loobusin lahutusasjadest. Advokaadid tõid mulle tublisti leiba lauale.”

Proua Bloxby teadis, et Agatha oli oma eluarmastusest James Laceyst lahutanud, ja arvas, et see võis olla põhjus, miks ta ei tahtnud lahutusasjadega tegelda. Ta ütles: „Võib-olla peaksid paar lahutusasja ette võtma, et raha uuesti veerema hakkaks. Ega sa ju ometi mõrvu ei taha.”

„Võtaksin pigem mõrva kui lahutuse,” pomises Agatha.

„Võib-olla oled sa liiga hullusti rabanud. Äkki peaksid paar vaba päeva võtma. Kevad on ju nii imeline.”

„On või?” Agatha silmitses aia ilu suurlinnasilmadega, mis ei olnud maakohaga kunagi päriselt ära harjunud. Ta oli müünud Londonis maha eduka avalike suhete firma ja jäänud varakult pensionile. Elada Cotswoldsis oli olnud Agatha lapsepõlveunistus, kuid ta kandis endiselt enda sees linna saginat ja pöörast tempot.

„Kes sul nüüd Patricku ja preili Simmsi asemel on? Oled kindel, et ei soovi midagi? Mul on omaküpsetatud kukleid.”

Agatha tundis kiusatust, kuid pükste vöökoht oli juba niigi pingul. Ta raputas pead. „Las ma mõtlen ... personal. Noh, sekretäriks on proua Helen Freedman Eveshamist. Keskealine, kompetentne, tõeline aare. Detektiivitööd teen ma ise.”

„Aga tehniline värk ja fotograafia?”

„Ma otsin kedagi. Asjatundjad võtavad hirmsat raha.”

„Külas on ju härra Witherspoon. Ta on kogenud fotograaf ning väga tubli arvutite ja muu säärasega.”

„Ma tunnen härra Witherspooni. Ta peab olema umbes saja-aastane.”

„Ole nüüd. Ta on ainult seitsekümmend kuus, see on tänapäeval lausa noor.”

„See ei ole noor. Jäta nüüd. Seitsekümmend kuus on igivana.”

„Miks sa ei võiks teda üle vaadata? Ta elab kooli juures Rose Cottage’is.”

„Ei.”

Proua Bloxby tavaliselt leebed silmad muutusid õige veidi kalgimaks.

Agatha lisis rutuga. „Teisest küljest, ega sealt läbi astuda ja pisut lobiseda mul tükki küljest ei võta.” Agatha Raisin, kes suutis suuremale osale maailmast kindlalt vastu astuda, murenes kiriku vähimagi halvaks panu ees kirikuõpetaja abikaasa poolt.

Rose Cottage’is ei olnud nimest hoolimata ainsatki roosi. Eesaed oli kaetud asfaldiga, et härra Witherspoon saaks oma vana Fordi teelt kõrvale parkida. Tema maja oli Carselys üks vähestest moodsatest, kuid inetu punastest tellistest kahekorruseline ehitis. Agatha, kes teadis härra Witherspooni vaid nägupidi, oli juba ette valmis taunima kedagi, kellel tundus olevat nii halb maitse.

Ta tõstis käe, et kella helistada, kuid uks läks lahti ja härra Witherspoon seisis lävel. „Kas tulite mulle tööd pakkuma?” küsis ta rõõmsalt.

Nii väga kui Agatha proua Bloxbyt ka ei armastanud, tundis ta sel hetkel, et võinuks naise ära kägistada. Ta vihkas, kui temaga manipuleeriti, ja proua Bloxby paistis olevat teinud just seda.

„Ma ei tea,” sõnas Agatha pahaselt. „Kas tohib sisse astuda?”

„Aga muidugi. Ma tegin just kohvi.”

Ta helistas mehele kohe, kui olin lahkunud. Nii see on, mõtles Agatha. Ta järgnes mehele kontoriks muudetud tuppa.

See oli laitmatult puhas ja korras. Akna all seisis arvuti-laud, mille kummaski küljes olid kaustariidid. Toa keskel oli väike ümmargune laud ja kaks tugitooli. Akna vastas seinal olid riidid kaamerate ja objektiividega.

„Palun võtke istet,” pakkus härra Witherspoon. „Toon kohe kohvi.”

Härra Witherspoon oli paksude hallide juustega keskmist kasvu mees. Ta nägu polnud niivõrd vana kui võrd kortsuline, läinuks vaja vaid kuuma triikrauda, et selle kunagine nooruslikkus taastada. Ta oli sale. Õlleköhtu ei ole, mõtles Agatha. Vähemalt ei saa mees olla joodik.

Mees tuli peagi tagasi, käes kandik kohviasjadega ja vaagen kuklitega.

„Palun mustalt,” ütles Agatha. „Kas ma suitsetada tohin?”

„Laske käia.”

Vähemalt üks hea märk seni, mõtles Agatha.

„Ma toon teile tuhatoosi,” pakkus mees. „Võtke kuklit.”

Kui härra Witherspoon oli toast lahkunud, silmitses Agatha kuklitaldrikut äkilise kahtlusega. Ta võttis ühe ja hammustas. Proua Bloxby kuklid. Ta oleks võinud selle peale mürki võtta. Jälle tundis Agatha, et temaga manipuleeritakse ning tundis pahatahtlikku rõõmu mõttest mehele ära öelda.

Härra Witherspoon tuli tagasi ja asetaski Agatha kõrvale suure klaasist tuhatoosi. Ta istus naise vastu ja küsis: „Kuidas ma teid aidata saaksin?”

„Astusin lihtsalt läbi,” vastas Agatha.

Mehe luitundrohelistes silmades vilksatas pettumus.

„Kui kena. Kuidas detektiivväri läheb?”

„Hetkel pole kuigi palju tööd.”

„Kummaline. Cotswoldsis on nii palju truudusetust, oleksin arvanud, et teil on käed-jalad tööd täis.”

„Ma ei tegele enam lahutusajadega.”

„Kahju. Raha on just seal. Võtame näiteks Robert Smedley Ancombe'ist. Ta on väga rikas. Elektroonikafirma. Pööraselt armukade. Kahtlustab, et naine petab teda. Maksaks mida iganes, et välja uurida.”

Nad silmitsesid teineteist pikalt.

Mul oleks raha tõesti vaja, mõtles Agatha. „Aga ta ei ole minuga ühendust võtnud,” sõnas ta viimaks.

„Ma võiksin selle ära korraldada.”

Agathal oli kopsakas pangaarve, lisaks aktsiad ja osakud. Kuid ta ei tahtnud, et temast saaks üks neid õnnetuid inimesi, kelle eluaegsed säästud sööb ära katse ajada edutut äri.

Ta proovis ettevaatlikult: „Mul oleks vaja kedagi, kes tegeleks pealtkuulamiseadmete ja pildistamisega.”

„Ma võiksin seda teha.”

„See tähendab vahel pikki töötunde.”

„Ma olen heas vormis.”

„Las ma mõtlen, täna on pühapäev. Kui te saaksite selle härra Smedleyga rääkida ja ta homseks kontorisse tuua, siis lasen proua Freedmanil teile lepingu koostada. Ühekuuse katseajaga?”

„Suurepärane, teil ei tule pettuda.”

Agatha tõusis ja poetas lahkumistorke: „Ärge unustage tänada proua Bloxbyt kuklite eest.”